

GEWONE ZITTING 2021-2022

27 JUNI 2022

**BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK PARLEMENT**

**VOORSTEL VAN BIJZONDERE
ORDONNANTIE**

**tot wijziging van artikel 41 van de
bijzondere wet van 12 januari 1989 met
betrekking tot de Brusselse instellingen
teneinde een evenwichtige aanwezigheid van
vrouwen en mannen te waarborgen onder de
gewestelijke ministers en staatssecretarissen**

VERSLAG

uitgebracht namens de commissie
voor de Financiën en de Algemene Zaken

door mevr. Nadia EL YOUSFI (F)

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen :

Vaste leden : Mevr. Nadia El Yousfi, de heren Marc-Jean Ghysels, Rachid Madrane, mevr. Marie Lecocq, de heren John Pitseys, Emmanuel De Bock, Christophe Magdalijns, Petya Obolensky, Luc Vancauwenberge, Juan Benjumea Moreno, mevr. Cieltje Van Achter, de heer Guy Vanhengel.

Plaatsvervangende leden : De heer Ridouane Chahid, mevr. Viviane Teitelbaum, mevr. Joëlle Maison, mevr. Céline Fremault, de heer Mathias Vanden Borre.

Andere leden : De heer Fouad Ahidar, mevr. Aurélie Czekalski, mevr. Bianca Debaets, mevr. Françoise De Smedt, de heer Vincent de Wolf, mevr. Anne-Charlotte d'Ursel, de heer Pepijn Kennis, mevr. Véronique Lefrancq.

Zie :

Stuk van het Parlement :

A-435/1 – 2020/2021 : Voorstel van bijzondere ordonnantie.

SESSION ORDINAIRE 2021-2022

27 JUIN 2022

**PARLEMENT DE LA RÉGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

**PROPOSITION D'ORDONNANCE
SPÉCIALE**

**modifiant l'article 41 de la loi spéciale du 12
janvier 1989 relative aux institutions
bruxelloises en vue de garantir une présence
équilibrée de femmes et d'hommes parmi les
ministres et les secrétaires d'État régionaux**

RAPPORT

fait au nom de la commission
des Finances et des Affaires générales

par Mme Nadia EL YOUSFI (F)

Ont participé aux travaux de la commission :

Membres effectifs : Mme Nadia El Yousfi, MM. Marc-Jean Ghysels, Rachid Madrane, Mme Marie Lecocq, MM. John Pitseys, Emmanuel De Bock, Christophe Magdalijns, Petya Obolensky, Luc Vancauwenberge, Juan Benjumea Moreno, Mme Cieltje Van Achter, M. Guy Vanhengel.

Membres suppléants : M. Ridouane Chahid, Mmes Viviane Teitelbaum, Joëlle Maison, Céline Fremault, M. Mathias Vanden Borre.

Autres membres : M. Fouad Ahidar, Mme Aurélie Czekalski, Mme Bianca Debaets, Mme Françoise De Smedt, M. Vincent De Wolf, Mme Anne-Charlotte d'Ursel, M. Pepijn Kennis, Mme Véronique Lefrancq.

Voir :

Document du Parlement :

A-435/1 – 2020/2021 : Proposition d'ordonnance spéciale.

I. Inleidende uiteenzetting van de heer John Pitseys, eerste mede-indiener van het voorstel van bijzondere ordonnantie

De heer John Pitseys wijst erop dat de aanwezigheid van vrouwen en mannen in de politieke instellingen een belangrijke kwestie is, die eerst in een reeks internationale teksten werd vertaald en daarna geleidelijk in ons nationaal recht werd bevestigd. Deze tekst ligt in het verlengde van die beweging.

Dit type tekst staat voor het doorgeven van de fakkel tussen politieke fracties én tussen zittingsperiodes. Op 1 maart 2018 werd de Nieuwe gemeentewet gewijzigd om pariteit op te leggen voor de gemeentecolleges en te bepalen dat, bij afwijking, minstens een derde van de leden van het andere geslacht moet zijn. In maart 2019 hebben de sp-a en de PS zich uitgesproken voor pariteit in alle regeringen. Aan het einde van de vorige zittingsperiode heeft het Waals Gewest een decreet aangenomen dat waarborgt dat minstens een derde van de leden van het andere geslacht moet zijn. Op 11 maart 2021 heeft de Franse Gemeenschap op initiatief van liberale parlementsleden een soortgelijk decreet aangenomen. In Brussel heeft het cdH een voorstel van bijzondere ordonnantie ingediend. Nu dient de meerderheid een voorstel van dezelfde strekking in.

Als het om de gelijkheid tussen mannen en vrouwen gaat, zijn de regels belangrijk. Zoals uit de recente uitspraak van het Amerikaanse Hooggerechtshof blijkt, zijn wenselijke maatschappelijke ontwikkelingen niet noodzakelijk onomkeerbaar. Het staat aan de politiek om daarover te beraadslagen en er collectieve en openbare regels van te maken in plaats van algemeen aanvaarde gewoonten.

Als de politieke gelijkheid tussen mannen en vrouwen moet toenemen wat de aantallen betreft, dan moet dat ook het geval zijn voor de verantwoordelijke functies. Deze intuïtie lag ten grondslag aan de recente goedkeuring van de resolutie over de vervrouwelijking van de openbare diensten. De afgelopen 20 jaar is er aanzienlijke vooruitgang geboekt op het gebied van de vertegenwoordiging van vrouwen in het Brussels Parlement, waar er vandaag nog enige pariteit is. Bij de volgende verkiezingen zullen de lijsten paritair samengesteld zijn. Een stimulans lijkt echter ook nuttig op het niveau van de regeringen. Deze tekst alleen zal de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen niet wegwerken, maar is wel een stap in de goede richting.

Ten slotte, om juridische duidelijkheid te verschaffen, valt de samenstelling van de regering en het Parlement binnen het kader van de constitutieve autonomie van de federale deelgebieden, die specifieke beperkingen heeft voor Brussel, zowel wat betreft de voorwaarden voor het aannemen van de regels en de bescherming van de taalminderheden als de materiële en interpretatieve beperkingen die specifiek zijn voor alle federale deelgebieden. De Raad van State stelt de beperkingen die specifiek voor Brussel zijn, niet ter discussie, maar wijst op verschillende discussiepunten in verband met de eerbiediging van de beperkingen die voor alle federale deelgebieden gelden. Zijn ze bevoegd om de samenstelling van de regering te regelen en hoe dient de uitbreiding van die

I. Exposé introductif de M. John Pitseys, premier coauteur de la proposition d'ordonnance spéciale

M. John Pitseys explique que la participation des femmes et des hommes au sein des institutions politiques constitue un enjeu important, d'abord traduit dans une série de textes internationaux avant d'être progressivement consacré dans notre droit national. Le texte prolonge ce mouvement.

Ce type de texte représente un passage de témoin entre groupes politiques ainsi qu'entre législatures. Le 1er mars 2018, la Nouvelle Loi communale était modifiée pour inscrire un principe de parité dans les collèges communaux et un tiers au moins après dérogation. En mars 2019, le sp-a et le PS s'exprimaient en faveur de la parité dans tous les gouvernements. À la fin de la législature précédente, la Région wallonne a adopté un décret assurant la présence d'au moins un tiers de personnes appartenant à l'autre sexe. Le 11 mars 2021, la Communauté française a adopté un décret semblable à l'initiative de parlementaires libérales. À Bruxelles, le cdH a déposé une proposition d'ordonnance spéciale. À présent, la majorité dépose une proposition du même type.

En matière d'égalité hommes-femmes, les règles comptent. Comme la récente décision de la Cour suprême américaine le montre, des évolutions sociales souhaitables ne sont pas forcément irréversibles. Il revient à la politique d'en faire des sujets de délibération qui deviendront des règles collectives et publiques, plutôt que des coutumes communément acceptées.

Ensuite, si l'égalité politique entre hommes et femmes doit progresser au niveau de la proportion, cela doit aussi être le cas au niveau des fonctions à responsabilité. Cette intuition a présidé à la récente adoption de la résolution sur la féminisation de la fonction publique. Des progrès importants sont réalisés depuis 20 ans pour la représentation des femmes au Parlement bruxellois, qui est aujourd'hui pratiquement paritaire. Lors des prochaines élections, les listes seront paritaires. Toutefois, un coup de pouce apparaît également utile au niveau des exécutifs. Ce texte ne supprimera pas, à lui seul, les inégalités entre femmes et hommes, mais il constitue un pas dans la bonne direction.

Enfin, afin d'apporter des clarifications juridiques, la composition du gouvernement et du Parlement rentre dans le cadre de l'autonomie constitutive des entités fédérées qui connaît des limites propres à Bruxelles, tant au niveau des conditions d'adoption des règles qu'au niveau de la protection des minorités linguistiques, ainsi que des limites propres à l'ensemble des entités fédérées, matérielles et interprétatives. Le Conseil d'État ne met pas en cause les limites propres à Bruxelles mais soulève plusieurs points de discussion quant aux respect des limites propres à toutes les entités fédérées. Disposent-elles du pouvoir de régler la composition du gouvernement et comment interpréter l'extension de ce pouvoir ? Cette remarque a suscité de la surprise parce que les

bevoegdheid te worden geïnterpreteerd? Deze opmerking kwam als een verrassing, omdat er geen bijzondere opmerkingen werden gemaakt over de decreten van de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest. Niettemin hebben de indieners de redenen daarvoor zorgvuldig uiteengezet in het voorstel. De redenen zijn van juridische aard: herinneren aan de intentie van de bijzondere wetgever, waarvan de Raad van State niet heeft gesproken in zijn advies, de verklaringen van de toenmalige minister van Justitie, die voorstander was van een uitbreiding van de constitutieve autonomie, en een ruime interpretatie van de bevoegdheden door het Grondwettelijk Hof, waardoor het de Raad van State bovendien herhaaldelijk tegenspreekt wanneer dit laatste een restrictievere interpretatie hanteert.

Afgezien van de juridische redenen zijn er ook politieke redenen: vindt het Brussels Parlement het legitime om deze kwestie op dezelfde manier aan te pakken als de Gewesten en Gemeenschappen? De spreker hoopt op bevestigende antwoorden.

II. Toevoeging van medeondertekenaars

Mevrouw Els ROCHETTE, mevrouw Véronique LEFRANCQ, mevrouw Bianca DEBAETS, mevrouw Viviane TEITELBAUM en de heer Emmanuel DE BOCK ondertekenen eveneens het voorstel van bijzondere ordonnantie.

III. Algemene besprekking

De heer Juan Benjumea Moreno onderstreept dat minstens een derde van de leden van de Brusselse regering van het vrouwelijk geslacht moet zijn. We hebben evenwel positieve ontwikkelingen vastgesteld in andere regeringen, bijvoorbeeld in Wallonië, waar de vrouwen goed vertegenwoordigd zijn. Wallonië heeft gekozen voor een bijzonder decreet om de regel van minstens een derde toe te passen. Dat bijzonder decreet heeft belet dat een partijvoorzitter een vrouw door een man vervanging. Dat was niet mogelijk zonder de quota te wijzigen. Dat evenwicht is belangrijk, omdat mannen sinds jaar en dag de hoogste posities met grote verantwoordelijkheden innemen, zowel in de overheids- als de privésector.

In het advies van de Raad van State staat dat positieve discriminatie onder bepaalde voorwaarden mag. Het hoge rechtscollege heeft bevestigd dat de voorwaarden in dit geval vervuld zijn. Over enkele jaren zouden we kunnen terugkomen op deze maatregel, die noodzakelijk is om een probleem met het evenwicht op te lossen, en hem eventueel kunnen opheffen.

Wat betreft het ingediende amendement, dat deels van technische aard is, wordt voorgesteld om het minimum van een derde te vervangen door een maximum van twee derde. Sinds kort wijst het Grondwettelijk Hof arresten die de termen "mannen en vrouwen" in het Burgerlijk Wetboek en andere wetgeving als gedeeltelijk discriminerend beschouwen

décrets de la Communauté française et de la Région wallonne n'avaient pas essayé de remarques particulières. Néanmoins, les auteurs ont pris soin d'exposer les raisons dans la proposition. Ces raisons sont juridiques : rappeler l'intention du législateur spécial, dont le Conseil d'État n'a pas fait mention dans son avis, les propos de la ministre de la Justice de l'époque, favorable à une extension de l'autonomie constitutive, et un principe d'interprétation large des compétences de la part de la Cour constitutionnelle qui l'amène d'ailleurs à contredire le Conseil d'État à plusieurs reprises lorsque celui-ci adopte un principe d'interprétation plus restrictive.

Au-delà des raisons juridiques, il y a des raisons politiques : le Parlement bruxellois estime-t-il légitime de s'emparer de cette matière au même titre que les Régions et Communautés ? L'orateur espère des réponses affirmatives.

II. Ajout de cosignataires

Mme Els ROCHETTE, Mme Véronique LEFRANCQ, Mme Bianca DEBAETS, Mme Viviane TEITELBAUM et M. Emmanuel DE BOCK s'associent à la co-signature de cette proposition d'ordonnance spéciale.

III. Discussion générale

M. Juan Benjumea Moreno souligne que le gouvernement bruxellois doit être composé d'au moins un tiers de femmes. Or, nous avons assisté à des évolutions positives dans d'autres gouvernements, par exemple wallon où les femmes sont bien représentées. La Wallonie a opté pour un décret spécial afin de mettre en place la règle de minimum un tiers. Ce décret spécial a évité qu'un président de parti remplace une femme par un homme. Ce n'était pas possible sans porter atteinte au quota. Cet équilibre est important à atteindre parce que depuis longtemps, les hommes occupent les plus hautes places avec de grandes responsabilités, dans le monde politique comme dans le secteur privé.

L'avis du Conseil d'État pose qu'une discrimination positive est autorisée moyennant le respect de certaines conditions. La haute juridiction a confirmé qu'en l'espèce ces conditions étaient remplies. Dans plusieurs années, nous pourrions revenir sur cette mesure nécessaire pour pallier à un problème d'équilibre et éventuellement la supprimer.

En ce qui concerne l'amendement déposé, pour partie de nature technique, il propose de remplacer le minimum un tiers par maximum deux tiers. Depuis peu, la Cour constitutionnelle rend des arrêts qui considèrent comme partiellement discriminatoires dans le Code civil et d'autres législations les termes « hommes et femmes », en ce qu'ils ne

doordat ze geen rekening houden met personen die zich niet met één van beide geslachten identificeren. De federale regering houdt rekening met die arresten en werkt samen met deskundigen om adequate juridische antwoorden te vinden. Om op die problemen te anticiperen, spreken we van twee derde om de oververtegenwoordiging van een geslacht te voorkomen zonder drie categorieën in te voeren (mannelijk, vrouwelijk en non-binair). Het maximum van twee derde leden van een bepaald geslacht zorgt er ook voor dat personen die zich niet identificeren met de twee traditionele geslachten, lid van de regering kunnen worden.

Er bestaan al regels over de samenstelling van de regering en het te respecteren evenwicht tussen de geslachten, onder meer in de bijzondere wet van 2022. De ingevoerde regels zijn goed, maar de federale deelgebieden kunnen verder gaan. We doen dat door niet alleen te bepalen dat een derde van de leden van de regering van het andere geslacht moet zijn, maar ook dat maximum twee derde van de leden van een regering van hetzelfde geslacht mag zijn. Daarom moet dit beginsel voor de komende jaren worden verankerd en moet worden gezorgd voor een evenwichtiger samenstelling van de uitvoerende macht in het Brussels Gewest.

Mevrouw Nadia El Yousfi bevestigt dat de PS, gelet op de ongelijkheden die nog steeds bestaan tussen mannen en vrouwen, altijd gestreden heeft voor meer gelijkheid. Zo heeft de partij zich onlangs gebogen over de kwestie van de pariteit binnen de leidende functies van de administraties en ION's, maar ook over de kandidatenlijsten voor de verkiezingen van de gewestelijke en federale parlementen naar het voorbeeld van wat er al op lokaal niveau bestond.

Die teksten zijn belangrijk, want gelijkheid is het streefdoel, maar mentaliteitsveranderingen kunnen niet opgelegd worden door de overheid. We moeten daaraan werken, niet alleen via wetgeving, maar ook door het wegnemen van de structurele en systemische belemmeringen waarmee de helft van de mensheid kan worden geconfronteerd als men een leidende functie ambieert.

De geleidelijke intrede van vrouwen op machtsposities symboliseert deze gelijkheid. Macht is niet alleen een zaak van mannen. De politiek moet het goede voorbeeld geven en de ondervertegenwoordiging van vrouwen in de politieke besluitvormingsorganen bestrijden. Deze doelstelling moet in een ordonnantie worden gegoten om dat te waarborgen.

Het feit dat het Brussels Parlement een van de meest paritaire parlementaire assemblees in België is, is helemaal niet te danken aan toeval, maar aan wettelijke regelingen die een paritaire vertegenwoordiging aanmoedigen.

Als men zorgt voor een evenwichtige aanwezigheid van minstens een derde van de leden van het andere geslacht, kan een grotere vertegenwoordiging van de twee geslachten worden gewaarborgd dan met de huidige loutere eis van een mix van mannen en vrouwen. De tekst is op wetgevend vlak een stap in de goede richting, aangezien het bepalend gedeelte een minimum vaststelt dat gehaald moet worden.

De regeringsmeerderheid en de socialistische fractie zijn

prennent pas en compte les personnes qui ne se reconnaissent dans aucun des deux sexes. Le gouvernement fédéral donne suite à ces arrêts en cherchant avec des experts les réponses juridiques adéquates. Afin d'anticiper ces problèmes, nous parlons de deux tiers afin d'éviter la surreprésentation d'un sexe, sans passer par trois catégories (homme, femme, non binaire). En indiquant maximum deux tiers maximum d'un sexe, les personnes qui ne s'identifient pas sont aussi incluses dans la composition du gouvernement.

Des règles relatives à la composition du gouvernement et à l'équilibre sexuel à respecter existent déjà, notamment dans la loi spéciale de 2022. Les règles instaurées sont bonnes, mais les entités fédérées peuvent aller plus loin, ce que nous faisons en prévoyant, non pas seulement qu'un tiers du gouvernement doit être composé de l'autre sexe, mais qu'un gouvernement ne peut compter au maximum que deux tiers de ses membres d'un même sexe. Pour cette raison, il faut ancrer ce principe pour les prochaines années et une composition plus équilibrées dans l'exercice du pouvoir dans la Région bruxelloise.

Mme Nadia El Yousfi affirme que face aux inégalités subsistant entre les hommes et les femmes, le PS a toujours porté les combats menant vers davantage d'égalité. Ainsi, il a récemment porté le dossier concernant la parité au sein des fonctions dirigeantes dans les administrations et les OIP, mais également sur les listes des candidats aux élections parlementaires, régionales et fédérales, à l'instar de ce qui existait déjà au niveau local.

Ces textes sont importants car l'égalité est l'objectif à atteindre, mais les changements de mentalités ne se décrètent pas. Il faut y travailler, en légiférant mais aussi en levant les freins structurels et systémiques que peut rencontrer la moitié de l'humanité pour exercer des fonctions dirigeantes.

L'arrivée progressive des femmes dans les lieux de pouvoir symbolise cette égalité. Le pouvoir n'est pas qu'une affaire d'hommes. Le pouvoir politique doit montrer l'exemple et lutter contre la sous-représentation des femmes dans les instances de décisions politiques. Cet objectif doit se couler dans le marbre d'une ordonnance afin de garantir cette volonté.

Le fait que le Parlement bruxellois soit l'une des assemblées parlementaires les plus paritaires de Belgique ne doit rien au hasard mais à des dispositifs légaux encourageant une représentation paritaire.

Assurer une présence équilibrée minimum d'un tiers permet de s'assurer une représentation plus grande des deux sexes que la simple exigence actuelle de mixité. Le texte représente une avancée législative puisque ce dispositif impose un quota minimum à respecter.

La majorité gouvernementale et le groupe socialiste sont

ervan overtuigd dat deze regel een weerspiegeling zou zijn van een gewoonte die al bij de samenstelling van de regering bestaat. Sinds 2004, onder de regering-Charles Picqué III, telde elke van de opeenvolgende regeringen minstens drie vrouwen onder de acht ministers en staatssecretarissen. Tijdens de vorige zittingsperiode was er bovendien volledige pariteit. Dit voorstel van bijzondere ordonnantie zal ervoor zorgen dat die praktijk in de toekomst wordt voortgezet bij de vorming van nieuwe Brusselse gewestregeringen. Het lijkt noodzakelijk om dat formeel vast te leggen in de rechtsorde en aldus te voorkomen dat de aandacht verslapt of men een stap terug zet.

De socialistische fractie heeft zich altijd ingezet voor de strijd voor gelijkheid en voor meer vrouwen in verantwoordelijke functies en in de overheidsdiensten. Wie weet zullen de trends op een dag omkeren en zal het de mannen in de regeringen verheugen dat een dergelijke regel bestaat om te zorgen voor een minimale vertegenwoordiging van het mannelijk geslacht in de regering.

De strijd voor gelijkheid is nog lang niet gestreden, maar de PS zal altijd aan de kant van de ondervertegenwoordigden staan om hun eisen te steunen.

Mevrouw Cieltje Van Achter vindt het belangrijk dat mannen en vrouwen correct vertegenwoordigd zijn in een regering. Staat het echter aan de wetgever om het aantal mannen, vrouwen en non-binaire personen in de regering te bepalen? Dertig jaar geleden bestond de regering-Picqué uit acht mannen en geen enkele vrouw. Sedert minstens tien jaar telt de regering minstens een derde vrouwen. Die samenstelling werd bereikt zonder quota en zo moeten we werken: bottom-up. We moeten de zaken op hun beloop laten, aanmoedigen en faciliteren. Dit voorstel van ordonnantie stelt een top-downbenadering voor, wat niet de juiste werkwijze is. Bovendien is deze maatregel volkomen overbodig, aangezien de laatste vier regeringen de voorgestelde criteria hebben vervuld zonder dat er quota waren vastgesteld.

De heer Juan Benjumea Moreno wijst erop dat er quota per taalgroep bestaan.

Mevrouw Cieltje Van Achter kent geen enkele politieke partij die dat betwist. Dat verheugt haar. Het is echter de logica zelve dat de regering uit mannen en vrouwen moet bestaan. Daarom gaat ze akkoord met het beginsel van een evenwicht tussen het aantal mannen en vrouwen in de regering, niet omdat het geslacht van belang zou zijn om te bepalen of de persoon een goede of slechte minister zou zijn, maar voor een goede werking en het samenleven. Dat hoeft niet in de wet te staan. Dat kan worden bereikt zonder de wet. Op veel gebieden moet nog veel worden gedaan voor de vrouwen: hun toegang tot de arbeidsmarkt vergemakkelijken en dringend zorgen voor hun integratie, opdat ze onze taal kunnen leren en een baan kunnen vinden. Dat kan sneller worden bereikt dan door dit overbodige voorstel aan te nemen. Bovendien vermeldt het advies van de Raad van State dat we niet over voldoende constitutieve autonomie beschikken om quota in te voeren voor de samenstelling van de regering, wat de meerderheid er ook van denkt. De N-VA zal het voorstel niet steunen, niet omdat het niet belangrijk is,

convaincus que cette règle traduirait une coutume déjà présente dans la composition de l'exécutif. En effet, depuis 2004, sous le gouvernement Charles Picqué III, parmi les huit ministres et secrétaires d'État présents, chacun des gouvernements successifs comptait au sein de ses rangs au minimum la présence de trois femmes. La précédente législature s'est d'ailleurs déroulée en totale parité. Ainsi, cette proposition d'ordonnance spéciale s'assurera que cette pratique perdurera à l'avenir lors de la formation de nouveaux gouvernements régionaux bruxellois. Il apparaît nécessaire de l'inscrire formellement dans l'ordre juridique pour prévenir tout oubli ou recul en la matière.

Le groupe socialiste s'est toujours engagé dans ce combat pour l'égalité et pour renforcer la présence des femmes au sein des postes à responsabilité et de la fonction publique. Qui sait, un jour, les tendances s'inverseront peut-être et les hommes présents dans les gouvernements seront heureux qu'une telle règle existe pour assurer une représentation minimum du sexe masculin dans l'exécutif.

Le combat pour l'égalité est loin d'être terminé, mais le PS sera toujours aux côtés des sous-représentés pour porter leurs revendications.

Mme Cieltje Van Achter considère important de veiller à une représentation correcte des femmes et des hommes dans un gouvernement. Cependant, appartient-il au législateur de déterminer le nombre d'hommes, de femmes, de non-binaires devant faire partie du gouvernement ? Il y a trente ans, le gouvernement Picqué se composait de huit hommes sans aucune femme. Depuis au moins dix ans, le gouvernement compte au moins un tiers de femmes. Cette composition a été atteinte sans quota et c'est ainsi que nous devons travailler : bottom-up. Il faut laisser, encourager et faciliter les choses. Cette proposition d'ordonnance adopte une approche top-down, qui n'est pas la bonne manière de travailler. En outre, cette mesure s'avère complètement superflue puisque les quatre derniers gouvernements ont rempli les critères proposés sans que des quotas aient été fixés.

M. Juan Benjumea Moreno fait observer qu'il existe des quotas de personnes par groupe linguistique.

Mme Cieltje Van Achter ne connaît pas un seul parti politique qui conteste cela, et s'en réjouit. Mais c'est la logique même que le Gouvernement doit être constitué de femmes et d'hommes. Par conséquent, elle est d'accord sur le principe d'un équilibre entre le nombre d'hommes et de femmes dans le gouvernement, pas parce que le sexe serait pertinent pour déterminer si la personne ferait un bon ou un mauvais ministre, mais pour un bon fonctionnement et le vivre ensemble. Il n'est pas nécessaire de l'inscrire dans la loi. On peut l'atteindre sans la loi. Dans de nombreux domaines, beaucoup reste à faire pour les femmes : faciliter leur accès à un emploi et s'assurer d'urgence de leur intégration pour qu'elles puissent apprendre notre langue et occuper un emploi. Cela peut être atteint plus rapidement qu'en adoptant cette proposition superflue. En outre, l'avis du Conseil d'État mentionne que nous ne disposons pas de l'autonomie constitutive suffisante pour introduire des quotas dans la composition du gouvernement, quoi qu'en pense la majorité. C'est un sujet qui devrait être abordé lors de la prochaine

maar omdat de aanpak niet top-down, maar bottom-up moet zijn.

De heer Guy Vanhengel is het weliswaar eens met alle sprekers over de evenwichtige samenstelling van de regeringen wat mannen, vrouwen en non-binaire personen betreft, maar is niet overtuigd door het argument betreffende de constitutieve autonomie die noodzakelijk is om die wetgeving te wijzigen. De constitutieve autonomie is het fundament waarop het evenwicht van het Gewest berust. Dergelijke bepalingen moesten rijpen en bevatten vele subtiliteiten, die het resultaat zijn van het typisch Belgische compromis.

De Brusselse regering telt vijf ministers en drie staatssecretarissen. Onder de vijf ministers zijn er twee Franstaligen en twee Nederlandstaligen en de minister-president is neutraal qua taalgroep. Onder de staatssecretarissen zijn er twee Franstaligen en een Nederlandstalige. De wijze waarop elke taalgroep zijn vertegenwoordiging in de regering samenstelt, namelijk vijf Franstaligen en drie Nederlandstaligen, gebeurt in volledige autonomie. In elke component zullen er altijd een of twee leden van het andere geslacht zijn, maar de volledige pariteit zal nooit bereikt worden, tenzij toevallig.

Bovendien lijkt deze tekst, zoals mevrouw Van Achter heeft gezegd, overbodig en juridisch betwistbaar, gelet op de opmerkingen van de Raad van State. Daarom zal de spreker zich bij de stemming onthouden, niet omdat hij het niet eens is met de inhoud - de Open-Vld heeft die regel altijd nageleefd in de regeringen waaraan ze heeft deelgenomen - maar het wijzigen van de regels met betrekking tot de Brusselse instellingen dient met grote omzichtigheid te gebeuren.

Het verheugt **mevrouw Véronique Lefrancq** dat het voorstel op de agenda is geplaatst. Afgezien van de politieke verschillen zijn alle fracties het volledig eens over deze strijd voor vrouwenrechten, over de noodzaak van een evenwichtige vertegenwoordiging die ertoe moet leiden dat mannen en vrouwen de beslisingsbevoegdheid delen. De spreker verwijst ook naar de vorming van de Waalse regering, die ons eraan herinnert dat de deelname van vrouwen aan de uitvoerende macht en aan de instellingen kan worden bedreigd. Niets mag als verworven worden beschouwd en waakzaamheid blijft geboden. Het is van essentieel belang om een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de regering te verankeren in de wetgeving, omdat ondervertegenwoordiging van vrouwen een chronisch probleem is en getuigt van het feit dat het vermeerderen van het aantal vrouwen in de instellingen waar de beslissingen worden genomen, zelden vanzelf gaat en meestal een bindend normatief kader vereist. Het quotum van minstens 1/3 garandeert geen volledige pariteit, maar is wel een grote stap voorwaarts in het huidige normatieve kader en het garandeert minstens een minimale aanwezigheid van personen van het andere geslacht. Les Engagés steunen het voorstel en zullen ervoor stemmen. Tot besluit citeert de spreker een deel van een toespraak die voor de VN werd gehouden en zeer interessant is voor de situatie van de vrouwen over de wereld: "het begrip 'democratie' zal pas een reële en dynamische betekenis krijgen wanneer de beleidskeuzes en wetten

réforme de l'État. la N-VA ne soutiendra pas ce texte non pas parce que ce n'est pas important, mais parce que l'approche ne doit pas être top-down, mais bottom-up.

M. Guy Vanhengel, bien que partageant l'avis de tous les intervenants quant à la composition équilibrée des gouvernements en termes d'hommes, femmes et personnes non-genrées, n'est pas convaincu par l'argumentation relative à l'autonomie constitutive nécessaire pour modifier cette législation. Celle-ci se trouve au cœur du fondement sur lequel repose l'équilibre de la Région. De telles dispositions ont mis du temps à être développées, et contiennent de nombreuses subtilités, fruit du compromis à la belge.

Le gouvernement bruxellois se compose de cinq ministres et trois secrétaires d'état. Parmi ces cinq ministres, deux sont francophones et deux néerlandophones, le ministre-président étant asexué linguistiquement. Parmi les secrétaires d'état, deux sont francophones et un néerlandophone. La manière dont chaque groupe linguistique compose sa représentation au gouvernement, soit cinq francophones et trois néerlandophones, se fait en toute autonomie. Dans chaque composante, il y aura toujours un ou deux qui seront de l'autre sexe, mais une parité totale ne sera jamais atteinte, sauf par hasard.

En outre, comme le dit Mme Van Achter, ce texte semble superflu et juridiquement contestable vu les remarques du Conseil d'État. Pour cette raison, l'intervenant s'abstiendra, non pas parce qu'il n'approuve pas le fond, et que l'Open-Vld a toujours respecté cette règle dans les gouvernements auxquels il a participé, mais toucher aux règles relatives aux institutions bruxelloises doit se faire avec une grande prudence.

Mme Véronique Lefrancq se déclare ravie de voir cette proposition inscrite à l'ordre du jour. Au-delà des différences politiques, tous les groupes partagent pleinement ce combat des droits des femmes, la nécessité d'une représentation équilibrée qui doit mener les femmes et hommes à partager le pouvoir de décision. Elle se réfère également à la formation du gouvernement wallon qui rappelle que la participation des femmes au sein du pouvoir exécutif et des institutions peut être menacée. Rien n'est acquis et la vigilance reste de mise. Il est essentiel de consacrer dans la législation une représentation équilibrée des hommes et des femmes au sein des gouvernements parce que la sous-représentation des femmes est chronique, témoignant de la réalité selon laquelle l'augmentation du nombre de femmes au sein des institutions de prise de décision se produit rarement de manière naturelle et requiert le plus souvent un cadre normatif contraignant. Le quota de minimum 1/3 ne garantit certes pas une présence purement paritaire mais cela constitue une avancée majeure dans le cadre normatif actuel et assure à tout le moins une présence minimale des personnes de l'autre sexe. Les Engagés soutiennent et voteront cette proposition. Pour conclure, l'intervenante cite une partie d'un discours tenu à l'ONU, très intéressant quant à la situation des femmes à travers le monde : « le concept de démocratie ne prendra un sens réel et dynamique que lorsque les orientations politiques et les législations seront définies en commun par des hommes et des femmes en prenant équitablement en compte l'intérêt

gezamenlijk door mannen en vrouwen worden bepaald, waarbij op billijke wijze rekening wordt gehouden met het specifieke belang en genie van beide helften van de bevolking".

De heer Emmanuel De Bock wijst erop dat quota meestal worden opgelegd bij een probleem waarop men kan anticiperen. Sinds enkele jaren slaagt onze Brusselse regering erin om zonder quota pariteit te bereiken, ondanks de voorwaarden die aan de taalgroepen verbonden zijn. In de vorige regering was er zelfs volledige pariteit. Gelet op het aantal vertegenwoordigde fracties is het niet uitgesloten dat er op een dag, als gevolg van de versnippering van het politieke landschap, zeventien eenpersoonspartijen zullen zijn en dat alleen bepaalde geslachten verkozen zullen worden.

Hij spreekt zijn vertrouwen uit in de indieners van het voorstel, maar had graag gezien dat de fracties die meerdere leden in de regering hebben, een extra verplichting opgelegd zouden krijgen om pariteit onder hun leden te garanderen. Dat blijft zijn uiteindelijke doel en hij staat ter beschikking van degenen die nog verder willen gaan op het gebied van pariteit. Voor het overige is deze wetgeving noodzakelijk, hoewel ervaring heeft aangetoond dat, ondanks het bestaan van de regels in Wallonië, het kan gebeuren dat een partijvoorzitter soms de regel vergeet of negeert om personen te benoemen in strijd met de genderwetgeving. Dergelijke ontsporingen zullen in de toekomst vermeden kunnen worden.

Mevrouw Aurélie Czekalski herinnert eraan dat de debatten over pariteit in de wetgevende assemblees, die aan het einde van de 20e eeuw werden gevoerd, steeds meer aanwezig zijn in onze samenleving. De kwestie van pariteit in de regeringen is daar een logisch uitvloeisel van. Om de ondervertegenwoordiging van de vrouwen in de Europese assemblees te compenseren, hebben de meeste politieke partijen immers quota vastgesteld om het aantal verkozen vrouwen te verhogen. De Scandinavische landen waren bijvoorbeeld de eerste die halverwege de jaren zeventig quota voor vrouwen bij de verkiezingen invoerden. Dat soort maatregelen werd in de jaren negentig gesteund door verschillende partijen in verschillende landen. Bij ons, na de wet-Smet en de quota, zal eveneens de alternantie tussen mannen en vrouwen op de eerste twee plaatsen van de lijst verplicht zijn vanaf 2005. Vervolgens wordt het ritsprincipe van kracht.

In 1990 bleek uit een vergelijkende studie dat het percentage vrouwen in de parlementaire assemblees 38% bedroeg in Zweden, 34,4% in Noorwegen, 33,5% in Finland, 30,7% in Denemarken, 21,3% in Nederland, 15,4% in Duitsland, 8,5% in België, 6,3% in het Verenigd Koninkrijk en iets meer dan 5,8% in Frankrijk. Per 1 januari 2022 staat België volgens de Interparlementaire Unie op de 22^e plaats met 42% vrouwen in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Zoals de United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women en de Inter-Parliamentary Union (IPU) hebben opgemerkt, "zijn de politieke emancipatie van vrouwen en hun gelijke toegang tot leidinggevende functies op alle niveaus noodzakelijk (...) voor een rechtvaardigere wereld".

et le génie spécifiques des deux moitiés de la population ».

M. Emmanuel De Bock relève que des quotas sont généralement établis lorsqu'on se trouve en présence d'un problème que l'on peut anticiper. Depuis quelques années, notre gouvernement bruxellois est parvenu, sans quota, à obtenir une parité en dépit des conditions liées aux groupes linguistiques. Le gouvernement précédent étant même parfaitement paritaire. Vu le nombre de groupes représentés, il n'est pas exclu qu'un jour, en raison du morcellement du paysage politique, on se retrouve avec dix-sept partis d'une personne et que ce ne soit que certains sexes qui soient élus.

Tout en témoignant sa confiance aux auteurs de la proposition, l'orateur aurait souhaité une obligation supplémentaire dans le chef des groupes offrant plusieurs membres au gouvernement, de garantir la parité desdites personnes. Cela demeurant son objectif ultime, il se tient à la disposition de celles et ceux qui entendent aller plus loin encore dans la parité. Pour le reste, cette législation s'impose alors que l'expérience a montré que, malgré l'existence des règles en Wallonie, il arrive qu'un président de parti oublie la règle ou s'en affranchisse pour nommer des personnes en violation de la législation genrée. De telles dérives pourront être évitées à l'avenir.

Mme Aurélie Czekalski rappelle que les débats relatifs à la parité au sein des assemblées législatives, apparus à la fin du XXe siècle, sont de plus en plus présents dans nos sociétés. La question de la parité dans les exécutifs gouvernementaux en découle logiquement. En effet, afin de pallier la sous-représentation des femmes au sein des assemblées en Europe, la majorité des partis politiques a adopté des quotas permettant d'augmenter le nombre de femmes élues. Ainsi, les pays nordiques ont été les premiers, au milieu des années 1970, à introduire des quotas pour les femmes lors des élections. Ce type de mesures a été soutenu dans les années nonante par différents partis, et dans différents pays. Chez nous, après la Loi Smet et les quotas, ce sera également l'obligation d'alternance entre hommes et femmes aux deux premières places qui sera effective dès 2005. Et puis la tirette.

En 1990, une étude comparative révélait que la proportion des femmes dans les assemblées parlementaires atteignait alors 38 % en Suède, 34,4 % en Norvège, 33,5 % en Finlande, 30,7 % au Danemark, 21,3 % aux Pays-Bas, 15,4 % en Allemagne, 8,5 % en Belgique, 6,3 % aux Royaume-Uni et un peu plus de 5,8 % en France. Au 1er janvier 2022, selon les chiffres de l'Union interparlementaire, la Belgique se place à la 22e place avec 42 % des femmes au sein de la Chambre des Représentants.

Comme l'ont souligné l'Entité des Nations unies pour l'égalité des sexes et l'autonomisation des femmes (ONU femmes) et l'Union interparlementaire (UIP), « l'émancipation politique des femmes et leur accès dans des conditions d'égalité aux postes de commandement à tous les niveaux sont indispensables (...) à l'avènement d'un monde

plus juste ».

De MR is ervan overtuigd dat het streven naar een evenwichtige aanwezigheid van vrouwen en mannen in de functies met beslissingsbevoegdheid in het algemeen, en in dit geval in de regeringen, belangrijk is voor het evenwicht en de representativiteit, en een logisch uitvloeisel is van de debatten die in de jaren negentig in België werden aangevat. Daarom ondertekent en steunt de MR het voorstel van bijzondere ordonnantie.

De heer Juan Benjumea Moreno begrijpt dat een evenwichtige vertegenwoordiging vanzelfsprekend is en dat een derde van de leden van de regering als bij toverslag van het vrouwelijk geslacht zal zijn. Tijdens de eerste vijftien jaar van het Gewest bestond er echter geen enkele regel voor de samenstelling van de regering. De eerste drie regeringen telden geen enkele vrouw. In 2004 werden quota vastgesteld. Sindsdien hebben alle regeringen minstens twee vrouwen geteld. Dat bewijst dat de regels effect hebben en noodzakelijk zijn om deze vertegenwoordiging van de vrouwen te bereiken. Het is de bedoeling dat minstens een derde van de leden tot het vrouwelijk geslacht behoort en dat men niet naar de oorspronkelijke situatie terugkeert.

Wat het advies van de Raad van State over de beperkte strekking van de constitutieve autonomie betreft, heeft het Grondwettelijk Hof, dat bevoegd is voor de toetsing van de grondwettigheid van de wetten, decreten en ordonnanties, herhaaldelijk geoordeeld dat de adviezen van het administratieve rechtscollege niet in overeenstemming zijn met zijn rechtspraak. Zo is de Raad van State in het geval van het Waalse decreet betreffende de decumulatie van oordeel dat het Gewest zijn constitutieve autonomie te buiten gaat en dat Vlaanderen dat ook in andere dossiers heeft gedaan. Het Grondwettelijk Hof heeft telkens geoordeeld dat de constitutieve autonomie van de deelgebieden ruim geïnterpreteerd moet worden. Dat geldt ook voor het Brussels Gewest. De woorden van de toenmalige minister van Justitie bevestigen die ruime interpretatie: het gaat om een minimum en de deelgebieden kunnen verder gaan.

De heer Guy Vanhengel deelt de mening van de heer Benjumea Moreno niet. Het blijft hypothetisch, ook al is het gebeurd dat de Raad van State of het Grondwettelijk Hof niet nauwkeurig genoeg waren. Het gaat hier om een wijziging van bijzondere wetgeving die van een andere orde is dan wat we in Vlaanderen of Wallonië kennen. Het is niet zeker dat de Raad van State het bij het verkeerde eind heeft.

Voorts ligt de discussie in het verlengde van het probleem dat zich in Wallonië heeft voorgedaan. Hoewel de spreker de beweegredenen van zijn Franstalige collega's begrijpt, herinnert hij eraan dat er in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest andere regels gelden. Ten slotte wijst hij er terloops op dat de mannen al twee zittingsperiodes in de minderheid zijn in de Open-Vld-fractie in het Brussels Parlement. Hij betwist de inhoud van het voorstel niet, maar wil zich niet in een zeer onzeker avontuur storten.

Mevrouw Cieltje Van Achter stelt vast dat in het debat verschillende keren wordt verwezen naar de poging om een minister in de Waalse regering te vervangen. Het gaat hier om

Le MR est convaincu que tendre vers une présence équilibrée des femmes et des hommes de manière générale dans les postes de décision, et ici au sein des exécutifs, est important en termes d'équilibre et de représentativité, et constitue une suite logique par rapport aux débats qui ont démarré dans les années nonante en Belgique. Le MR cosigne et soutient dès lors ladite proposition d'ordonnance spéciale.

M. Juan Benjumea Moreno entend que la représentation équilibrée est évidente, que le gouvernement aura par magie un tiers de femmes. Or, aucune règle quant à la composition du gouvernement n'existe durant les quinze premières années de la Région. Les trois premiers gouvernements ne compptaient pas une seule femme. En 2004, des règles imposant des quotas ont été adoptées. Depuis lors, tous les gouvernements ont compté au moins deux femmes. Cela prouve que les règles ont un effet et sont nécessaires pour parvenir à cette représentation des femmes. L'objectif est de garantir la présence d'au moins un tiers de femmes et d'empêcher qu'on retombe dans les situations originnelles.

En ce qui concerne l'avis du Conseil d'État sur la portée limitée de l'autonomie constitutive, la Cour constitutionnelle, qui est quand même l'institution compétente en matière de constitutionnalité des lois, décrets et ordonnances, a jugé à plusieurs reprises que les avis de la juridiction administrative n'étaient pas conformes à sa jurisprudence. Par exemple, dans le cas du décret wallon concernant le décumul, le Conseil d'État a estimé que la Région sortait de son autonomie constitutive et pour d'autres dossiers en Flandre aussi. Chaque fois, la Cour constitutionnelle a estimé que l'autonomie des entités constitutive devait être interprétée largement. Cela vaut également pour la Région bruxelloise. Les propos de la ministre de la Justice de l'époque confirme cette interprétation large : il s'agit d'une disposition minimale et les entités peuvent aller plus loin.

M. Guy Vanhengel ne partage pas l'avis de M. Benjumea Moreno. Cela reste hypothétique, même s'il est arrivé au Conseil d'État ou à la Cour constitutionnelle de manquer d'exacitude. Il s'agit ici de modifier une législation spéciale qui relève d'un autre ordre par rapport à ce que nous connaissons en Flandre ou en Wallonie. Il n'est pas certain que le Conseil d'État se trompe dans son avis.

Par ailleurs, la discussion fait suite au problème qui s'est posé en Wallonie. Si l'intervenant comprend les motivations des collègues francophones, il rappelle que d'autres règles s'appliquent en Région de Bruxelles-Capitale. Enfin, à titre anecdotique, cela fait deux législatures que les hommes sont en minorité dans le groupe Open-Vld au Parlement bruxellois. Sans contester le fond de la proposition, l'orateur refuse de donner son accord pour une aventure bien incertaine.

Mme Cieltje Van Achter constate que le débat a renvoyé plusieurs fois à la tentative de remplacement d'une ministre dans le gouvernement wallon. Cette affaire est

een zeer pijnlijke zaak, vooral voor de minister die in het zadel blijft wegens een tekst. Dat is een reden om het voorstel niet te steunen. Er zijn weliswaar quota, maar die moeten van onderuit komen. Ten slotte vinden alle partijen de vertegenwoordiging van de vrouwen uiterst belangrijk.

IV. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikel 1

Dit artikel lokt geen enkele commentaar uit.

Stemming

Artikel 1 wordt aangenomen met 13 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 2

Op dit artikel wordt amendement nr. 1 ingediend, dat al becommentarieerd werd tijdens de algemene besprekking. Het amendement lokt geen verdere commentaar uit.

Stemmingen

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 13 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 2, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1, bij 1 onthouding.

Artikel 3

Dit artikel lokt geen enkele commentaar uit.

Stemming

Artikel 3 wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1, bij 1 onthouding.

V. Stemming over het geheel van het voorstel van bijzondere ordonnantie

Het geheel van het voorstel van bijzondere ordonnantie, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1, bij 1 onthouding.

- *Vertrouwen wordt geschonken aan de rapporteur voor het opstellen van het verslag.*

De Rapporteur

Nadia EL YOUSFI

De Voorzitter

Rachid MADRANE

particulièrement pénible, notamment pour la ministre qui reste en paix en raison d'un texte. Voilà une raison pour ne pas soutenir cette proposition. Certes, il y a des quotas, mais ils doivent venir de la base. Enfin, tous les partis trouvent cette représentation des femmes extrêmement importante.

IV. Discussion des articles et votes

Article 1er

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 1er est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Article 2

Cet article fait l'objet d'un amendement n° 1, qui a déjà été commenté dans le cadre de la discussion générale. Cet amendement ne suscite pas davantage de commentaire.

Votes

L'amendement n° 1 est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

L'article 2, tel qu'amendé, est adopté par 13 voix contre 1 et 1 abstention.

Article 3

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 3 est adopté par 13 voix contre 1 et 1 abstention.

V. Vote sur l'ensemble de la proposition d'ordonnance spéciale

L'ensemble de la proposition d'ordonnance spéciale, telle qu'amendée, est adoptée par 13 voix contre 1 et 1 abstention.

- *Confiance est faite à la rapporteuse pour la rédaction du rapport.*

La Rapporteuse

Nadia EL YOUSFI

Le Président

Rachid MADRANE

VI. Tekst aangenomen door de commissie

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 123, §2, van de Grondwet en in artikel 41, § 8, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen.

Artikel 2

In artikel 41, § 1, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen wordt tussen het eerste en het tweede lid een nieuw lid ingevoegd, luidend als volgt :

« De voordracht van de gewestelijke staatssecretarissen door de Regering moet zo geschieden dat, per taalgroep, het geheel van de gewestelijke ministers en staatssecretarissen hoogstens twee derden van de personen van hetzelfde geslacht telt. ».

Artikel 3

De bepalingen van deze bijzondere ordonnantie treden in werking bij de installatie van de regering na de volledige vernieuwing van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement.

VI. Texte adopté par la commission

Article 1er

La présente ordonnance spéciale règle une matière visée à l'article 123, § 2, de la Constitution et à l'article 41, § 8, de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises.

Article 2

À l'article 41, § 1er, de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2 :

« La proposition des secrétaires d'État régionaux présentée par le Gouvernement est constituée de telle sorte que, par groupe linguistique, l'ensemble des ministres et secrétaires d'État régionaux compte au maximum deux tiers de personnes appartenant au même sexe. ».

Article 3

Les dispositions de la présente ordonnance spéciale entrent en vigueur lors de l'installation du Gouvernement qui fait suite au prochain renouvellement intégral du Parlement de la Région de Bruxelles-Capitale.

VII. Amendment

NR. 1 (van de heren Juan BENJUMEA MORENO,
John PITSEYS)

Artikel 2

Het tweede lid te vervangen als volgt:

“De voordracht van de gewestelijke staatssecretarissen door de regering moet zo geschieden dat, per taalgroep, het geheel van de gewestelijke ministers en staatssecretarissen hoogstens twee derden van de personen van hetzelfde geslacht telt.”

VERANTWOORDING

De verantwoording wordt ter zitting gegeven

VII. Amendement

N° 1 (de MM. Juan BENJUMEA MORENO,
John PITSEYS)

Article 2

Remplacer l’alinéa 2 comme suit:

« La proposition des secrétaires d’État régionaux présentée par le Gouvernement est constituée de telle sorte que, par groupe linguistique, l’ensemble des ministres et secrétaires d’Etat régionaux compte au maximum deux tiers de personnes appartenant au même sexe. »

JUSTIFICATION

La justification sera donnée en scéance